

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 10136/2025
30.01.2026. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Весне Субић, председника већа, Радославе Мађаров, Јасмине Симовић, Драгане Бољевић и Бранислава Босиљковића, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Ермедин Ћућевић, адвокат из ..., против тужених ББ, ВВ, ГГ и ДД, сви из села ..., засеок ..., чији је заједнички пуномоћник Мирослав Бојовић, адвокат из ..., ради сметања поседа, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против решења Вишег суда у Новом Пазару Гж 10/25 од 13.02.2025. године, у седници одржаној 30.01.2026. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против решења Вишег суда у Новом Пазару Гж 10/25 од 13.02.2025. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против решења Вишег суда у Новом Пазару Гж 10/25 од 13.02.2025. године.

ОДБИЈА СЕ захтев тужених за накнаду трошкова на име одговора на ревизију.

О б р а з л о ж е њ е

Решењем Основног суда у Сјеници П 413/23 од 19.09.2024. године, ставом првим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиоца да се утврди да су тужени сметали тужиоца у мирном и фактичком поседу коришћења кп. бр. 20/1 зв. „ЂЂ“ КО ..., уписане у листу непокретности бр. 140 КО ... и кп. бр. 20/2 зв. „ЂЂ“ КО ..., уписане у листу непокретности бр. 106 КО ..., на тај начин што су 11.10.2021. године, на овим парцелама паркирали трактор и физички стали уз место где су се требали обавити радови минирања, услед чега су ангажовани радници и стручна лица морали да напусте лице места и тако онемогуће тужиоца да изводи радове и користи ове парцеле на начин на који је то до сада чинио и да им се наложи да успоставе пређашње стање на парцелама кп. бр. 20/1 и кп. бр. 20/2, тако што би отклонили све препреке са ових парцела и физички се одстранили, те омогућили тужиоцу и ангажованим лицима да изводе радове на овим парцелама и уздрже се од свих других видова узнемиравања коришћења тужиоца на овим парцелама. Ставом другим изреке, обавезан је тужилац да накнади туженима трошкове поступка у износу од 918.122,00 динара.

Решењем Вишег суда у Новом Пазару Гж 10/25 од 13.02.2025. године, одбијене су као неосноване жалбе тужиоца и тужених и потврђено решење Основног суда у Сјеници П 413/23 од 19.09.2024. године.

Против правноснажног решења донетог у другом степену тужилац је благовремено изјавио ревизију, због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као изузетно дозвољеној у смислу члана 404. Закона о парничном поступку.

Тужени су благовремено поднели одговор на ревизију.

Врховни суд је на основу члана 404. и 420. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11 ... 10/23 – други закон), оценио да ревизија тужиоца није изузетно дозвољена.

Према одредби члана 404. став 1. ЗПП, ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

Из наведеног произлази да су законом изричито прописани додатни, посебни услови, под којима ревизијски суд може изузетно дозволити ревизију и одлучити о овом правном леку и онда када ревизија није дозвољена на основу члана 403. ЗПП.

Истицање погрешне примене материјалног права представља законски разлог за изјављивање посебне ревизије искључиво уколико због погрешне примене материјалног права у другостепеној одлуци постоји потреба да се размотре правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе или новог тумачења права.

Побијаним другостепеним решењем одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђено првостепено решење, којим је одбијен тужбени захтев тужиоца да се утврди да су тужени сметали тужиоца у мирном и фактичком поседу коришћења предметних парцела, на начин ближе описан у изреци првостепеног решења.

Према оцени Врховног суда, у конкретној ситуацији нису испуњени услови за одлучивање о ревизији тужиоца као изузетно дозвољеној у смислу одредбе члана 404. став 1. ЗПП, с обзиром да не постоји потреба за разматрањем правних питања о општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе или новог тумачења права, имајући у виду врсту спора, садржину тражене судске заштите, као и начин пресуђења. При том, ревизијом се оспорава оцена доказа и правилност утврђеног чињеничног стања, што не представља разлог за изјављивање ревизије у поступку по редовној ревизији у смислу одредбе члана 407. став 2. ЗПП, осим у случају из одредби члана 403. став 2. ЗПП, као ни у поступку по посебној ревизији, с обзиром да погрешно или непотпуно утврђено чињенично стање није прописано као ревизијски разлог одредбама члана 404. став 1. ЗПП, имајући у виду да је посебна ревизија дозвољена због погрешне примене материјалног права, под

додатним, посебним условима који су изузетно прописани одредбом члана 404. став 1. ЗПП.

Из наведених разлога, Врховни суд је на основу члана 404. и 420. ЗПП одлучио као у ставу првом изреке.

Врховни суд је испитујући дозвољеност ревизије на основу одредбе члана 410. став 2. тачка 5. и члана 452. став 5. а у вези члана 413. и 420. ЗПП, утврдио да ревизија тужиоца није дозвољена.

Тужба је поднета 14.10.2021. године. Вредност предмета спора износи 100.000,00 динара.

Одредбом члана 452. ЗПП, прописано је да против решења донетих у парницама због сметања државине ревизија није дозвољена.

Према томе, ревизија тужиоца није дозвољена ни на основу одредбе члана 452. став 5. ЗПП, јер је изјављена против решења донетог у другом степену у парници због сметања државине.

При том, како је тужилац изјавио ревизију против другостепеног решења којим су одбијане жалбе тужиоца и тужених, то тужени нема правни интерес за изјављивање ревизије у делу којим је одбијена жалба тужених, због чега ревизија тужиоца у том делу не би била дозвољена ни на основу одредбе члана 410. став 2. тачка 4. ЗПП.

Из наведених разлога, Врховни суд је на основу члана 413. и 420. ЗПП одлучио као у ставу другом изреке.

Одредбом члана 154. став 1. ЗПП прописано је да ће суд приликом одлучивања који ће трошкови да се накнаде странци да узме у обзир само оне трошкове који су били потребни ради вођења парнице. О томе који су трошкови били потребни, као и о износу трошкова, одлучује суд ценећи све околности.

Цценећи све околности у конкретној ситуацији, трошкови на име одговора на ревизију нису били потребни ради вођења парнице, због чега је одбијен захтев тужених за накнаду трошкова на име одговора на ревизију сходно одредби члана 154. став 1. ЗПП.

Из наведених разлога, Врховни суд је на основу одредбе члана 165. став 1. ЗПП одлучио као у ставу трећем изреке.

**Председник већа – судија
Весна Субић, с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**